

ISOLATION · "RACE" · LAMPEDUSA · BESKÆFTIGELSE · ANMELDELSER

SOCIAL KRITIK nr. 136, 25. årgang 2013.

© Selskabet til Fremme af Social Debat

Redaktør: Benny Lihme / ben@socialkritik.dk

Redaktionens adresse:

Social Kritik, Nansensgade 68 kld.

1366 Kbh. K

Tlf: 33 93 99 63

www.socialkritik.dk

Betaling: Danske Bank

SWIFT-BIC: DABADKKK.

IBAN: DK08 3000 0002 8025 62

Reg.nr.: 9570 Konto: 2 80 25 62

Abonnement: Kr. 400,-

Nummer 136: Kr. 110,-

Fotografisk, mekanisk eller anden form for gengivelse eller mangfoldiggørelse af dette tidsskrift eller dele heraf er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret.

Grafisk tilrettelægning og omslagscollage:

Susanne Whitta Jørgensen, Grafisk Himmel

Omslagsfoto: Pelle Rink

Tryk: Narayana Press

Tidsskriftet Social Kritik udgives af foreningen "Selskabet til fremme af Social Debat". Selskabet blev stiftet d. 4. 5. 88., og har som formål at fremme og deltage i den offentlige debat om sociale emner. En af måderne hvorpå Selskabet realiserer formålet, er at udgive dette tidsskrift. Selskabet og tidsskriftet skal tjene som forbindelsesled mellem samfundsvidenskaber, social forskning og den sociale praksis. Foreningen og tidsskriftet skal holde sig fri af parti- og fagforeningspolitiske interesser.

SOCIAL KRITIK's referencegruppe består af:

Flemming Balvig, Johs. Bertelsen,

Ning de Coninck-Smith, Anders La Cour, Tine Rask

Eriksen, Thorkild Høyer, Ejler Johansen,

Birgit Kirkebæk, Ida Koch, Øjvind Larsen,

Birger Steen Nielsen, Henning Salling Olesen,

Benedicta Pécseli, Knud Erik Pedersen,

Annick Prieur, Flemming Røgilds, Lone Scocozza,

Ove Sernhede, Søren Smidt, Peter Thielst,

Morten Thing, Jørn Vestergaard, Joachim Wrang.

For et stykke tid siden forsøgte jeg at aflæse, hvilke organisationer som fremstod mest troværdig og bedst til at være god overfor børn i nød. Min "metode" var at sammenligne nogle organisationer, som konkurrerede om folks penge i indsamlings annoncer nederst på forsiden af nogle landsdækkende større aviser. Det drejede sig om Red Barnet (stop vold mod børn), Unicef (hjælp Syriens børn) og Fonden Zornig (hjælp fattige familier i Danmark). Da jeg samtidig øjnede chancen for et "komparativt kvindestudie", Mimi Jakobsen overfor Lisbeth Zornig Andersen, blev det hhv. Red Barnets og Huset Zornigs hjemmesider, jeg søgte ind på.

Hvilken stærk kontrast! Mens Red Barnets generalsekretær og leder, Mimi Jakobsen, ikke trådte frem med portrætfoto, væltede forskellige fotos af Lisbeth Zornig frem på Huset Zornigs hjemmeside (tre forskellige på åbnings siden + et grafisk logo med "min barndom i helvede" skrevet med barneskrift, nye portræt fotos på siden med udbud af foredrag, nye igen på siden for kurser). Hvad mit udgangspunkt angår, avisannoncerne, optrådte Zornig også her med et portræt af sig selv, mens Unicef og Red Barnet var sagsorienterede med fotos af nødstedte børn.

Hvor Red Barnet fremstår som en meget sagsorienteret organisation med stor gennemsækelighed, bl.a. i form af en oversigt over, hvad organisationen bruger pengene til, gør det modsatte sig gældende for Huset Zornig, hvis hjemmeside mere ligner et privat konsulentfirmas, hvor det er helt uigennemskueligt, hvad der er alment fondearbejde og privat business. Når man f.eks. bestiller Lisbeth Zornig eller hendes husbond og partner i Huset Zornig, Mikael Lindholm, til et foredrag, hvad er så det ene og det andet?

Tilsyneladende har disse uklarheder været af en sådan karakter, at Huset Zornig aldrig, på trods af avisannoncerne reklamerede med det, opnåede status af almennyttig fond. I en nylig opdatering af hjemmesiden (hvor Zornig dog fortsat står som værende formand for Børnerådet), hedder det således kryptisk, at Huset Zornig pga juridisk og økonomisk tovrækkeri med myndighederne helt har opgivet at blive godkendt som almennyttig fond. I stedet er en almennyttig forening (skattefri) med Zornigs navn blevet stiftet, uden at man, som i Red Barnet, kan se, hvad foreningens penge bruges til (hvad der er løn til ægteparret/partnerne, hvem får foredragshonorarerne osv).

Umiddelbart er Mimi Jakobsen og Lisbeth Zornig to meget forskellige kvinder på den sociale scene i Danmark. Jakobsen sætter hele tiden sagen før sig selv i fokus, Zornig er så selvpromoverende, at hun som person med en landskendt offerhistorie fra barndommen (hendes "Lolland-signatur" – de færreste ved, at hun er akademiker/ cand.polit.) – løber med al opmærksomheden. Det virker som om Zornig er blevet forført af hendes

Børnerådsformand Lisbeth Zornig Andersen mener, at udsatte børn skal "håndteres" gennem en uddannelse og håber, at regeringen vil indføre nye tiltag for at spotte og hjælpe misbrugte børn. Selv har hun mod alle odds overlevet en barndom med alkohol, vold og seksuelle overgreb og har definitivt lukket den ultimative kattelæm – selvmordet som løsning på livet.

TEKST: JARNE BERGLIND THING, FOTO: JARNE BERGLIND THING

Fagbladet Socialrådgiveren pin up'er Lisbeth Zornig fotografisk.

magt over medie Danmark og dansk journalistiks umådeholdne brug af saftige person- og offersager. Det er i den sammenhæng svært ikke at se Huset Zornigs slogan "Nytænkning med hjertet" som en afpolitiserende form for blød socialporno. Her er der mere politik og system kritik bag Mimi Jakobsen, når hun eksempelvis i DRDeadline revser politikerne for at være dobbelt-moralske, når de pga sagen med 7-årige Im ændrer loven. Det er selve udlændingeloven, som skal ses efter i sømmene, og hvorfor er deklARATIONEN om barnets rettigheder ikke indarbejdet?, erklærede generalsekretæren ved den lejlighed. Politisk indigneret med både hjerte & hjerne. Ja, hvad nu hvis der ikke havde været en nuttetheds faktor på spil, at søde 7-årige Im havde været en 15-årig somalisk dreng med begyndende skægstubbe?

På den anden side kan man hævde, at godheden kan have forskellige ansigter. Og at Mimi Jakobsen måske kunne lære noget af lidt coaching om social innovation hos Zornig og Lindholm, som kunne gavne Red Barnets arbejde. F.eks. hvordan man bærer sig ad med for rullende tv-kameraer at få en million kroner af en folkesocialistisk socialminister uden at have ansøgt om pengene. Det er da en af-bureaukratisering, der vil noget, og som må tiltale en NGO'er...

li-

INDHOLD

Peter Scharff Smith, Thomas Horn, Johannes F. Nilsen og Marte Rua ISOLATION I SKANDINAVISKE FÆNGSLER	4
Flemming Mikkelsen INDVANDRING, CIVILSAMFUND OG DEMOKRATI	21
Benny Lihme CIVIL USIKKERHED (anm.)	38
Loïc Wacquant SPØRGSMÅLET OM 'RACE' – argumenter for en analytik vedrørende racemæssig dominans	40
Knud Vilby MARTIN LUTHER KUNNE IKKE VÆRE BLEVET PEN-MEDLEM (anm.)	53
Morten Thing JØDERNE, BØGERNE OG ANDEN VERDENSKRIG (anm.)	55
Freerk Huisken LAMPEDUSA	60
Morten Thing DERFOR HAR MARX RET!	64
Inge Marie Skaarup BESKÆFTIGELSE ELLER PENSION – fra den politiske slagmark	66
Torsten Erlandsen ETIK I ARBEJDET MED MENNESKER (anm.)	80
Peter Thielst OG DER FORSKES OG FORSKES – nu også i etik	84
Benny Lihme EN HYPERAKTIV DIAGNOSE	88
Henrik Eriksen DØDSENS ALVORLIGT OG VELORGANISERET VÆRK (anm.)	92
Karen Ellen Spannow DANNELSE FOR SOCIALISTISKE MEDBORGERE (anm.)	94